

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.46/2012/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év június hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 26.B.744/2011/34. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.400.- (háromezer-négyszáz) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A vádlottat a Fővárosi Törvényszék a 2012. január 4. napján kihirdetett 26.B.744/211/34. számú ítéletével emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 166.§ (1) bekezdés) miatt 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott az ok megjelölése nélkül, a védője pedig enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.603/2011/6. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel a megállapított tényállás hiánytalan, a bűnösségre vont következtetés okszerű, a törvényi minősítés helyes és az alkalmazott joghátrány is arányban áll a vádlott által elkövetett cselekménnyel. Egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezését enyhítésért továbbra is fenntartotta. Indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott a cselekmény

elkövetésekor nem volt ittas, nem ő kezdeményezte a kialakult konfliktust, ami a büntetés kiszabásában is meg kell, hogy jelenjen.

A vádlott a nyilvános ülésen a tanú1 kihallgatását indítványozta annak alátámasztásaként, hogy őt érte támadás a sértett részéről, így lényegében ő csak védekezett.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott és a védő fellebbezése folytán megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és a tényből tényre történő következtetése is helytálló.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottnak a másodfokú nyilvános ülésen a tanú1 meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát elutasította, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tanú olyan új tényt nem tud közölni, amely a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok zárt láncolatát megbontaná, így a meghallgatása szükségtelen.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében foglalt hibáktól és hiányosságoktól. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján mindössze annyiban szorul kiegészítésre az ítélet 2. oldal 5. bekezdését illetően, hogy a vádlott szeszes italt fogyasztott a cselekmény elkövetéskor.

E kiegészítéssel a megállapított tényállás már megalapozott, irathű, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a tényállást egyébként a fellebbezés során támadás egyáltalán nem is érte.

A bizonyítékok értékelését vizsgálva megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság részletesen adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el és melyeket miért vetett el. Részletesen elemezte a vádlott önmagával és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is ellentétben álló vallomásait.

Megállapítható, hogy törvényesen fogadta el a tényállás alapjául a sértett vallomását, mely nyilatkozatokat tanú2 és tanú3 tanúk tárgyaláson is fenntartott nyomozati vallomása is mindenben alátámasztott.

A sértetti előadást az igazságügyi orvosszakértői vélemény ugyancsak megerősítette. Hangsúlyozandó, hogy sem a tanúk, sem a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján nem merült fel annak a megállapíthatósága, hogy a vádlottat érte támadás a sértett részéről.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság logikus érveléssel zárta ki azt a vádlott védekezést, hogy a sértett belelépett a késbe, illetve, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett a cselekmény elkövetésekor. Ehhez kapcsolódóan

szükséges kiemelni, hogy az elsőfokú bíróság logikus magyarázatát adta a vádlotton található sérülések keletkezésére vonatkozóan is.

Összességében a másodfokú bíróság egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával, ugyancsak bizonyítottanak látta a cselekmény elkövetését.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére és a cselekmény minősítése is törvényes. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelve alapján, figyelemmel a vádlott által használt eszközre, a sérülés anatómiai elhelyezkedésére, az erőbehatás nagyságára, a vádlott elkövetés után tanúsított magatartására, az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott által megvalósított bűncselekményt eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntette kísérletének.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülmények felsorolását a másodfokú bíróságnak pontosítania kellett a következők szerint.

A súlyosító körülmények köréből konkrét statisztikai adatok hiányában mellőzi az erőszakos bűncselekmények elszaporodottságára történő utalást, míg az ittas állapotban történt elkövetés a tényállás másodfokú bíróság által történt kiegészítésével vált értékelhetővé.

Az enyhítő körülményeket kiegészíti a másodfokú bíróság azzal, hogy a vádlott javára kell értékelni igazolt betegségét, továbbá az eshetőleges szándékkal történő elkövetést.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a védelem enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos. a vádlott büntetett előélete mellett rögzíthető, hogy a jelen eljárás tárgyát képező cselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Vele szemben a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés a másodfokú bíróság álláspontja szerint is szükséges a büntetési célok eléréséhez, mivel ez áll arányban a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és alanyi bűnösségi fokával is.

Megállapítható, hogy a vádlott a büntetéséből a Btk. 47.§ (2) bekezdés II. fordulata alapján háromnegyed rész letöltése után bocsátható csak feltételes szabadságra.

A közügyektől eltiltás alkalmazása és mértéke is megfelel a törvényi rendelkezéseknek, helyesen aránylik a börtönbüntetés tartamához.

Megállapította a másodfokú bíróság azt is, hogy a járulékos kérdésekre vonatkozóan az elsőfokú bíróság törvényesen határozott.

Mindezeket figyelembe véve a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év június hó 20. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.

előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.744/2011/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5Bf.46/2012/16. számú végzése folytán 2012. év június hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év június hó 20. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

Moncz Tímea

tisztviselő